

kyndige og tekniske Folk, hvis de virkelig toge Sagen op med det Formaal at finde en Plan til at dække ikke alene Vestkysten, men ogsaa Limfjordsdeltaet paa en anden Maade end ved disse Høfder? Jeg ved det ikke, men jeg synes, at det var et Forsøg værd, om der ikke var noget at gøre.

Det var altsaa ikke videre oplivende at komme til Thyborøn og se Forholdene der, efter at de have kostet saa mange Penge. Derimod var det interessant at komme længere op og se de Pladser, som de sagkyndige have udset til at komme i Betragtning, naar vi overhovedet skulle til at bygge Moler og den Slags. De havde noget tilfælles med Forholdet oppe ved Hirtshals, idet det, ogsaa for os Lægmænd, saa ud til, at der paa de Pladser, som de sagkyndige havde udset, var fast Bund. At der ikke har fundet Revledannelse Sted paa de Pladser, hvor man har tænkt sig Molerne anlagte, tydede jo paa, at der var fast Bund, Kalkbund, og at der som Følge deraf var samme Underlag som oppe ved Hirtshals. Jeg forstaar derfor ikke, at det skal være saa dyrt at bygge, som Forslaget angiver, medmindre det er nødvendigt at komme meget længere ud der for at naa dybt Vand, end det er ved Hirtshals. Det kan være; man har jo ikke Kört over det endnu, saa man kan ikke se, hvor langt Molerne skulle gaa ud. Men selv om det er nødvendigt at ofre saa meget, som her er foreslaaet, selv om de koste en Million, saa siger jeg, at det er ikke for meget at ofre, naar det saa kan komme Vestkystfiskerne til Gode. Efter at have gaaet Vestkysten igennem, kom vi til Frederikshavn, og jeg tror, at det Indtryk, man fik, da man kom dertil og saa paa Havnen, var, at vi havde en overordentlig stor Havn der, men at der var en meget lille Trafik derpaa. Naar man undtager, at den Plads, som Kutterne havde, vistnok ikke var for stor, maa man indrømme, at Frederikshavns Havn vistnok kunde besørge en mange Gange saa stor Trafik, som den har, thi Pladsen var meget stor, vistnok større end nødvendig. Naar jeg nævner dette, er det for at antyde, at jeg heller ikke forstaar, at det skulde være i Fiskeriets Interesse at supplere denne Havn med en Fiskerihavn 4 Mil længere Nord paa paa Sydskysten af Skagen. Men som sagt, er det en Nødvendighed, at faa denne med for overhovedet at komme til at bygge noget paa Vestkysten, nuvel, saa skal jeg være med til at tage det med, og jeg vil derfor anbefale Sagen paa det bedste.

S. Sørensen: Under Behandlingen her i Fjor af Forslaget angaaende Anlægget af en Havn ved Skagen kom det jo særlig frem, at man burde i det mindste samtidig foretage Sikkerhedsforanstaltninger paa selve Vestkysten. Dette kom ogsaa frem i det Udvalg, der blev nedsat til Behandling af Forslaget, og da det kom Ministeren for Øre, at man fra Udvalgets Side nok kunde ønske at lære Forholdene at kende af Selvsyn, foranstaltede den højtærede Minister den bekendte Sommer tur langs Vestkysten, hvilken vi vistnok alle vare meget glade for. Den var baade interessant og lærerig. Det her foreliggende Forslag kan jeg til at begynde med udtale min Tilfredshed med i al Almindelighed. Det viser jo først og fremmest, at den højtærede Minister har stor Interesse for Vestkysthavnespørgsmaalet og for Fiskeriets Opkomst i det hele. Denne Interesse er ikke bleven svækket, forhaabentlig, ved hans Selvsyn og Rejse derovre, tværtimod maa vi jo antage det modsatte, da det foreliggende Forslag allerede nu ligger her paa Tingets Bord, og haabe, at han fremdeles vil søge at gennemføre noget i den Retning. Jeg er den højtærede Minister taknemmelig ikke alene for Forslagets hurtige Fremkomst, men for Forslaget i det hele taget, saaledes som det foreligger. Saadan skal jeg i al Almindelighed udtale mig. Det forekommer mig, at Forslaget vidner om en fint mærkende Hensyntagen til saavel hvad der er fremkommet fra de sagkyndiges Side som fra Beboerne paa de Steder, hvor Spørgsmaalet er brændende.

Med Hensyn til det, som Forslaget begynder med, altsaa Anlægget af en Havn ved Skagen, hvortil Udgiften nu er reduceret til 1 $\frac{3}{4}$ Million, skal jeg i Tilslutning til, hvad jeg i Fjor udtalte angaaende denne Sag, give dette Forslag min varmeste Anbefaling. Jeg fremhøvede i Fjor, at man ikke burde nøjes hverken med Anlægget af en Havn ved Skagen eller skyde det ganske ud i Fremtiden, indtil man var færdig med Sikringsforanstaltningerne paa Vestkysten. Man maatte se, at disse to Ting kunde følges ad, saa treede jeg, at Interesserne vilde blive bedst varetagne, ligesom jeg ogsaa havde det Haab, at dette Ting da nærmest vilde komme til at staa enigt om et eventuelt Forslag fra Ministerens Side. Jeg hilser derfor dette Forslag om Anlægget af en Havn ved Skagen med Glæde. Det skal jo kaldes en Fiskerihavn, og dog vil den jo ogsaa kunne benyttes af andre Fartøjer, som just ikke